

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja de
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwość da.

Njech ty spēwał
Swěrnje dželał
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ól khmar a
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Klě Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedzelske lopjeno.

Budyšin

31. julija 1927

Bautzen

Čištoć a nakład Čsmolerjez knihicziščezěrnje a kniharnje sap. družst. s wobm. ruk. w Budyšinje.
Wukhadža lóždu šobotu a plačzi bčrtlětnje 78 stotnych pjenjeřtow.

7. njedzela po šwj. Trojizy.

Sap. štutki 6, 8—15 a 7, 55—59.

Jesuz je žiwý! Wón ředzi na prawizy Boha, wšchomóžneho Wótza, s wotkal je Eswjateho Ducha póřkał a řwoju zyrkej na semi řařožil. A ta je twjerdže řařožena a řellste wrota ju pšchewincz njemóža. To wuczi nař tež řawisna wo řchčěpanu, přerim martrarju. Dřiwne řtutkowanje Eswjateho Ducha na řtawach zyrkwoje w gmejnjne řwjatnych nam pokasuje, řak wón pšchekrařnja wuczomnikow Jesuzownych do řnamjenja miřhtra a řak je řky řwět řak řlabny, řo njemóže řtutón krařny řtutk řaczič a řniczič, ně, řak řunje řišes řwoje řak řhadjenje a njemdrjenje pšchecziwo Řnjeřej a jeho pšcheczelam dnrbi pomhacž, řo by řo jeho krařnořč řjewila. Njepšcheczeljo Jesuřa a jeho řřhiřa bčchu řo nadřijeli, řo bčchu s jeho morjenjom tež řidžene řwědczenia poduřyli. Ale bórny řo pokasa, řo je řtutón Jesuz tola žiwý; řo bč řařo žiwý we řwojeje zyrkwi, w gmejnjne řwjatnych, a řeczeřche řišes řwojich japořtowlow a wuřnawarjow. Řař něhdy, řak je to řiřčezje dženřa, řak wostanje řacž do řónza řwěta. Mny řo prařchamy: **Na čřim dnrbi řwět póřnacž, řo je Řnjeř Řhryřtuř žiwý a pšhitomny we řwojeje zyrkwi?** Na mořny řwědczenia, na čřiřtořčzi wutrobny, na řbóžnym wotřalenju se řwěta.

Řchto a řchto bčřche řchčěpan? Řiz muž we wuřokim a řamóžnym řařtořiřtwje w řerusalemje, ně, prořny muž, řiz bčřche se řařtořnikom řakmořinow, řiz řhodžesche s řdomu wot řdomu, řo by řhudym wudowam řadřil, řa řhřotami řladal, pšři wulkej nuřy a dolheje řhorosčzi pomřal a trowřtował, řiz pak řwoje džěko dořonjesche s zyrkej duřchu a we wěřje, muž

„pořny wěřny a mořny“. Wón wěři, řohodla řeczi. Boři duř napjelni jeho s řhubokeje mudrořčzu a s póřnacžom. Řohodla je jeho řwědczenie mořne a „woni njemóžachu napšchecziwo řtacz tej mudrořčzi a duřchu, s řotrymž wón řeczeřche“. — Mudrořč řtutoho řwěta řo jara řordži a naduwa; ale řchto je porňjo mudrořčzi s wuřoka? mucžna řapka pšři řodořtym morju. řladajezje do Bořeho řłowa, řu je bójřka mudrořč řjewjena; wupřtaječje Bořu wěcznu řadu, pruhujezje jeho pucze, wobřladajezje jeho džiwý, řladajezje, řajku je nam lubořč wopokasał a potom pšchirunajezje, řchto je porňjo řomu wšchitka mudrořč řwěta, řiz wuřhadžuje s mořhow a řořuma čřlowjeřkeho; o řak je wona řnicžomna a řhudbna. Pňtaječje w Bořim piřmjne a řpóřnawřchi bójřku mudrořč wuřnaječje: „O řajka řhubokořč řoho bořatřtwa“. — Eswěta mudrořč a bójřku mudrořč řu w nařheje řtawisnje eř řobu wojowacz widřimny. Na jenym bořu widřimny mužow se wšchelařich řchulow, wuřtořnych w namokwitořčzi a wuřecžowanju, na druhim bořu řteji řchčěpan, muž pořny wěřny a duřha, se řwědczenjom wo řiwym Řhryřtuřku; řtutomu řwědczenju napšchecziwo ma řwěta mudrořč řónz, pšchecziwo prawdži njeřamóže ničjo. — Řak na řsprawnym puczu řamni Řibertinszy a Řireňszy pšchecziwo řchčěpaneje ničjo njewucžinja. Řola řwět wě řebi pomhacž, pšchima řo řžě, řdnž řěka pšchecziwo ewangelijej wojowacz. Řařchnych řwědkow pořtajiřhu, řiz wudawachu, řo je wón hanjaje řłowa pšchecziwo řwjatemu měřtu a řakonju řeczał. Řak pňtaju řud wobřeczeč a na řidu wobroczič. Řyle řak čřinja njepšcheczeljo řřhiřa řiřčezje dženřa. Řřa je řiř řrón. Eřłowa wěřnořčze pšchewobroczeja a s pomořzu řlepjnych řařnych řłowow pňtaja řud pšchecziwo wótřow wěři s njedoř

wěru napjelnicz. Někotry rěczy na psch. dženka tak: My nje-
chamy profetow křyschecz, kiž mjenja, so móža wobczęženemu
człowjestwu semste žiwjenje, pokasuju na tamne wěczne ži-
wienie, snjekliwische sczjnicz. Pschi tym s njeprawdu samjel-
cza, so je bohabojošč wšchitkim wězam wužitna a ma klu-
bjenje toho nęczišcheho a pschichodneho žiwjenja, so mamy
sa sawdawš Eswjateho Duchu, kiž dawa nam we wěrje hižo
tu na semi pschichodnu wěcznu radosč prjedy woptacž. — Tak
je dženka hišcže kaž něhdy w czašach Schczępana sjawny do-
pokas moznj ewangelskeje wěrnoščje, so dyrba njepscchczeljo
křhiža se křemi řebi pomhacž, so bychu pscheczivo njej wojo-
wali. Ale nječy tež wjele k wotpadej sawjedny, pscheczivo
prawdže tola nicžo njesamóža. Jesuř je žiwy, je Křjes zyrk-
wje; wón chyzł jej kóždy czař sahorjennyh řwědkow poľnyh
wěry a ducha dacž kaž Schczępana. Na tym dyrbi řwět pš-
nacž, so je Jesuř hišcže pschitomny we řwojej gmejnje.

A tež na czjstosčzi wutroby. Móže człowjestka wutroba
czjsta bycz? Sčto chyzł řebi řwazicž prajicž: ja řym czjsteje
wutroby? Wěščje je jenož jedny mjes nječzjstymy znyle czjstny,
bjes hřeha byl, řwjaty Esyn Boži. Esami řwoje wutroby
wuczjščicž njemóžemy, ale prořncž móžemy: Stwor we mnt
Božo, czjstu wutrobu! My řmy czjščzi psches toho, kiž je
naschu winu wot nař wšak a naschu drařtu wubelil we řwojej
křwi. My řmy czjščzi psches wodacže hřehow. Hinař tež
Schczępan czjstny byl njeje. Móžemy czjstosč wutroby wi-
džecž? Jenož Bóh řnaje wutroby, kiž řpntuje wutroby a jěr-
chenje. Człowšte wócžko móže do wutroby drugeho hladacž,
ale na woblicžu řo řmyřlenje duřche wofnamjenja a tak je
tež czjstosč wutroby řwonka widžecž, kaž je wo Schczępanu
prajene: „A woni pohladachu na njeho wšchitny, kiž w radže
ředžachu, a widžachu jehow woblicžo jako jandželške woblicžo.“
— Tež w řřhesczjjanštwje namakalř ludži, runjež niz huřto,
kotrymž czjstosč wutroby a nadobnosč duřche s woczow hlada.
To řebi nicčto řam dacž njemóže, ta próza by podarmo byla.
Eswět bórny pytnje, hdyž je bohabojošč jenož řwonka a
řwjerřčna, a wohařbi ju jako ludanřtwow, a to s dobrym pra-
wom, pschetož tajke pospytny wuhadžeja s duchowneje hordo-
ščje; a řchtož dawa tej we wutrobje řo rosřchěrjecž, tón je řda-
lenny wot Božeho křaleřtwu; řenje w jehow woczomaj řo duřche-
czjstosč blyřchczicž njemóže. To je jenož móžno pola řřhesczj-
jana, kiž bē pod řřchizom poniřny, pola praweho řraelskeho,
w kotrymž njeje řane jebanje. — Schczępanowej woczj pař
řo blyřchczitej niz jenož jako řřpichel jehow řnutřkowneho ži-
wienia; czjstosč wutroby wotewri jemu tež řpodřiwny wu-
hlad, kiž jehow wócžko wobřboži a pschekrařni, „a jako wón
poľny Eswjateho Duchu bē, pohlada wón horye k njebjeřam
a wuhlada tu křaknosč Božu a Jesuřa řtejo na prawizny Bo-
žej a džeřche: Hlaj, ja widžu njebjeřa wotewřjene a człow-
řkeho řyna řtejo na prawizny Božej!“ „Sbóžni řu czi, kiž řu
czjřteej wutroby, pschetož woni budža Boha widžecž“, prař
nasř Sbóžnik. Chzeřch-li Jesuřa rad widžecž, prózuj řo wo
czjřtu wutrobu, pytaj wodacže řa řwoje hřehi. Schczępan wi-
dži tutu křaknosč w czařu najczęřřcheho pschesczęhanja. Człow-
wjestka wutroba řo wuczjščzi w řchuli řrudžby, řřhiža a psche-
ščęhanja; a czim czjščziřcha bu w tajkim wuczjščaznym woh-
nju, czim jařniřcha řo křaknosč Boža jemu řjewi. — Tajke
wohladanje Boha w czjřtosčzi wutroby pař poliwa człowjeste
woblicžo s njebjeřteej jařnosczu; tež tu řo pařasa, řchtož praji
Jesuř řwojim wuczomnikam: „Wy řcže řwětko toho řwěta“. A
řwět drje řo se řpodřiwanjom prařcha: Kař móže řo to
řtacž? Wón dyrbi tež na tym pšnacž, so je Jesuř we řwojich
wuczomnikach žiwy a we řwojej zyrkwi na semi pschitomny.

Tole dyrbi řwět řkóncznje tež na řbóžnym wotřalenju
Křřstuwownyh wuczomnikom pšnacž. Tam řteji Schczępan
psched řwojimi řudnikami a řo řakituje tak, so jich wjedže
psches znyle řtawřny Božeho křaleřtwu řtareho řluba, psches
křakne czařny, w kotrychž řraelski lud řtejesche na řkóncznej
wřřchinje, hdyž dořta pod Salomonow řwoju řwjatnyzu —
ale potom řu jehow řłowa wótre kaž řchpny; wón tam njeřteji,
so by jim po hubje rěczal, nē, so by s pokunym předarjom
był: „Wy řakalli ludžo, wy řtanjne řo Eswjatemu Duchu
pscheczjwjecze.“ Profetojo njeřku řenje řhwalerjo. Předarjo
njemóža pschezo jenož rěczecž, řchtož ludej lubošnje do wu-
řchow řwoni, njeřmędža k hřcham mjelczecž, kotrež widža, ale
dyrba tež wótrje rěczecž, hewak řwoje powołanje řakomdža.
— To džeřche jim psches wutrobu, niz kaž řwjatkwonej gmej-
nje, so řo prařchachu, řchto dyrbimy czjnicž? jich duřche řo
řtwjerdžichu, njemdrošč a roschorjenošč jich nadpadnje, na
řwoju nadobnosč njemyřlo řtorhnye jehow jedny s jehow měřtna,
druhi řtorczj jehow po řřhodže dele, druřny wuřtorřaja jehow s řhē-
že a nēř wón padnje do hřubnyh rukow luda. Psched řudni-
řtwom a na hařach řbēha řo hokř a tokř. Džakownosč lud we
njeměrnnyh czařach njeřnaje, wón woła: Prjecž s nim! A tak
Schczępan kamjenjowany wumřē. Ale bjes hłōřa řwoju řprōz-
nu duřchu njewudnyřa. Jehow pokřednje řłowa řu modlitwa:
„Křježe Jesuřo, wřmi mořeho ducha horye.“ Hacz bēřche řobu
řtal pod řřchizom, so móžeřche Jesuřowe řłote řłowa křyschecž:
Wótčže, ja poruczju řwoju duřchu do twořeju rukow? Jenož
jene měřtno je, hdyž je nasřha duřcha derje řřhowana w czařu
a we wěcznosčzi, to řteji Jesuřowej ruřny. Kař jemu Křjesowu
řnamjo a wobras jařnje psched woczomaj řteji a we wutrobje
byłi, tak ma na mřējazymaj hubomaj jene mjeno: Jesuř.
So by tola tež w nasřhej řmjertnej hodžinje tuto mjeno nam
we wutrobje a na hubomaj było, pschetož řane druge mjeno
człowjestkam njeje date, w kotrymž móhli řbóžni bycz; so bych-
my tola tež my řwoju pokřednju móž junu nałōžicž chyzłi
na Schczępanowu modlitwu: Křježe Jesuřo, wřmi mořeho
ducha horye. — Tola to njeje jehow pokřednje řřchňjenje. Ka-
mjent po kamjenju pada na njehow dele, lud jehow řakliwa a
pokřliwa. Moznj jehow wopuřchcža, řwjeřny řo k řemi, hišcže jun-
křocz wotewri řwój ext — njeje to, kaž bychmy na Golgatha
pod řřchizom mřējazeho wumožnika řtali a křyscheli přenje
jehow řydom řwjatnyh řłowow: „Wótčže, wodaj jim, pschetož
woni njewjedža, řchto czjnjaja!“ Schczępan řo pokřatnje a řa-
woła s wulkim hłōřom: „Křježe, njeřdžerž jim tón hřeh!“
Hlaj, kař wuczomnik wořtanje w řłedowanju řwojeho řbóž-
nika řwěrnny hacz do řmjercze. To řłušča tež k řbóžnemu wu-
mřjecžu, so njebyłi řadny hñew a řana hōřkojcz wjazny we
wutrobje a so kóždy woda wšchitku njeprawdošč, wřche
řřchiwdženja, kotrež dyrbjesche řa žiwjenje řnjescž. Esnano
je nēřotremu jehow hodžinka blyřko. Tuž dži, řhwataj, řhoj a
narunaj, hdyž řny druřich řrudžik, řjednaj řo s nimi; řnicž a
wuhajř pař tež hñew se řwojeje wutroby, wodaj tym, kiž
řu tebi njeprawdu nacžinili, runjež njeřřchřndu, so bychu
tebe wo wodacže prořyli, a prořly řa nich se Schczępanom:
Křježe, njeřdžerž jim tón hřeh! — A jako wón to wurěcža,
wuřny wón. Kař řjenje tola křinczi: wón wuřny! Nam je,
jako bychmy řhwalogne řčrlušche jandželow Božich křyscheli,
s kotrymž njeřku wumoženu duřchu domoj do rukow a křina
pařnyřja. Sčtož tap wumřje, derje wumřje! Sbóžni řu czt
morwi, kotřjž w tym Křjesu wumru. Tajke wumřjecze je po-
řłednje, ale pař tež najmōžniřche řwědcženje, kotrež móže tu
na semi wuczomnik řa řwojeho miřchtra psched řwětom wot-
poľozicž. Esmjertne kōža wěriwnyh řřhesczjjanow předuja hu-

sto móznischo hacž wscho druge, so je Jesuŝ žiwny a so je jeho ewangelion móz, sbóžnych czinicž. So bychmy tola džěczi kwěta, kiž řu hjes Boha a Sbóžnika žiwe w hrěchach, njemyřlo na sbožo dusche, dowjesčž móhli k tajkim městnam měra, hdžež řo hotuje křeščijan we wěrje na dompucž. Někotry by nuczeny byt wusnacž: „so by moje skónczenje bylo jako tyh!“ Pšichi tajkim měra počnym řmjertnym ložu pobožnyh křeščijanow dyrbi kwět pšnacž, so je Jesuŝ žiwny a pšhitomny we řwojej zyrkwi. Bóh dať, so by tež našče řmjertne ložo junu pšched kwětom wobřwědcžiko, so je našch Sbóžnik pšchewinjeť řmjercze, knjes žiwjenja, kral měra. Hamjen.

Žnjeŝki čas.

Hłóž: Kať je Bóh jara dobrocžiwny.

Mny řmny wtajkim cžaku žiwi,
Hdžež řo žně dom řhowaja,
Hdžež nam Bóh Knjes dobrocžiwje
Eswoje dary wudžěla.
Boža hnada, ta nam ř nowoh'
Krařne dary podawa,
Hdnyž naleto běřče dořho
Řhětro wulka mokrota.

S naščeř mozu njemóžachmy
Žane řtwjelžo naroščž dacž,
Hdnyž řo runje prózowachmy
Pola derje wobdžělacž.
O kať řo tón jara moli,
Řiž řo řpuřchcža na řebje,
A řo jeno hnój na poli
Wřhitko cžinicž řamóže.

Božo Knježe! w twojej mozy
Njebo, řemja, wřhitko je;
Podarmo řu našče prózy,
Nařče žně domřhowanje;
Hdnyž nam nětko Tvoja hnada
Tute dary njeřdžerži:
Ach kať řrudnje tam wonhlada,
Hdžež řo wřhitko řapucži.

O řo bychmy wřhitzy řjenje
Boha řa nje řhwalili
A hjes džakowanja řenje
Řhlěb wřchaf do rta njebrali,
Bohaty tať, kať tón řhudny
Njech je Bohu džakowny,
Dokelž řadny džěň my tudny
Bjes řhlěba bycz njem'žemy.

Řhwal tež Boha, bratije řhudny,
Řiž ty žně dom njeřhowařch,
Ale jara řusto tudny
Wo řhlěb wulku řtarošcž mařch;
Bóh je wřchaf tež w tutnym lěcži
Sa tebe řhlěb naroščž dať,
So by ty a twoje džěczi
Hłód tu cžerpicž njeřrebať.

Ty pať, Božo, řpožcž, hdnyž mamny
Řjane žně dom do bróžnje,
So je wřhitzy wužiwamy
Ř twojej cžěczi džakownje. —

Njech tež wot nich damny radny
Řhudny bratram we unřny,
Dha chže Bóh nam řažo ř hnady
Žohnowacz, řchtož řnyemy.

Zyrkej a řtat.

Wulkostatny řchulřki řakon je w nacžřřku hotowny. Dokelž móžno njebě, jón řižo do próřdninow němřkemu řejmej pšchedpořožicž, řeńdže řo řejm našmu we wořebitym poředženju, řo by tutu řa zřly kraj a jeho pšchichod tať wařnu naleřnoscž nětk skóncžnje řřadowať. Chžemy řo nadžřecž, řo řo wufublanje naščeře młodžiny na wěřny řakořť křeščijanřskeje wěřny řakoři, na tón jenicžki řakořť, na kotrymž řo řodži twaricž wěřny twar ludu a řtata, w kotrymž móhlo trajaze řbožo bydlicž. —

— **Sakřta** ma po pořlednim ludlicženju lěta 1925 na 4,5 milijona ewangelřkich a 56 503 katolřkich wobnydlerjow. Wobey wěruwusnacži řtej, hdnyž po procentach zřlyeho wobnydlerřtwa licžřch, dusche řhubikoř. W lěcže 1910 bě w Sakřkej 99,4 proz. ewangelřkich a katolřkich, w lěcže 1925 pať 93,9 proz. W lěcže 1925 bě 90,3 proz. luda ewangelřkich a 3,5 proz. katolřkich. Katolřzy řu w Sakřkej w běhu tutnyh lěť pšchi maľej licžbje, kotruž maja, wjele řhubili, mjenujzy 56 503 abo řkoro 24 proz. a to wořebje ř wuřtupow ř zyrkwje. Ewangelřkich bě 31 958 mjenje hacž 1910. Wuřtup ř zyrkwje je nawopať pšchicžina, řo řu řo licžby tyh, kiž ani ewangelřkim ani katolřkim ani řidowřkim njeřkřščeřa, pownyřhite. W lěcže 1910 bě tajřich 6613, w lěcže 1925 pať 272 177. Tu ma Sakřta wořebite řejniřchcžo mjes němřkimi krajemi. W pšchereřku je licžba tajřich mjenujzy pšchiběraľa wo 640,7 proz., w Sakřkej pať wo 4015,8 proz. Řidow bě 1910 w Sakřkej 0,4 pfoz. wobnydlerřtwa; tute 0,4 proz. maja woni tež nětkle řiřchcže, dokelž řu ř pšchiběraznym wobnydlerřtwom wot lěta 1910 hacž 1925 pšchiběrali wo 5665; je řich 23 252. A tež tu ma Sakřta najwjetřchi pšchiběř mjes němřkimi krajemi. Druhich křeščijanow, kottřž ani katolřkej ani ewangelřkej zyrkwi njeřpšchřkřščeřa, bě 1925 na 9688; w lěcže 1910 bě řich 2891 mjenje. Na zřle wobnydlerřtwa Sakřkeje woblicžene je to 0,2 proz. — **Sajimawe** to licžby. Je dobre, řo hdnyž a hdnyž ř tajřimi licžbami řaběracž. Wone praja cži řusto dořcž wjazny a lěpje, kařke wobřtejnoscže řu, hacž dořhe nařtawki, kotrež w nowinach cžitařch wo wuřtupje ř zyrkwje, wo pšchiběranju jeneho wěřnywusnacža a wo druhim.

— **Theologija.** Njedokřahaza licžba młodnyh bohokřlowow abo theologow trařchi nař Sserbow, ale runje tať tež Němžow. Tořodla je, njech tež niž řa nař Sserbow, tola pať řa ewangelřke wořadny do zřla, to někařka nadžřija, řo řapřřki univerřitow pořařuja řo pownyřchazu licžbu řtudowaznyh theologow. Licžby jenotliwny řu řcžěřhowaze řa řymřřki řemester 1926/27 a řa řětni řemester 1927, — w licžbach řu na bohokřlowřtwa řtudowaze řónřke řobu licžene —: Barlin 314 a 332, Bonn 94 a 105, Wřóťřřlaw 76 a 90, Erlangen 244 a 242, Gieřen 59 a 41, Göttingen 128 a 189, Greifřwald 80 a 124, Halle 144 a 169, Heidelberg 68 a 105, Jeně 48 a 63, Kiel 34 a 64, Königsberg 80 a 124, Lipřř 200 a 185, Marburg 141 a 225, Műnřter 76 a 86, Rořtoď 41 a 80 a Tűbingen 348 a 527. Wřcho řromadže je to potajřim 2768 bohokřlowowow nětkole, řemester přjedny 2157. To je 611 wjazny. Ř tomu pšchřńdže řiřchcže Wřn ře 70 a 84 a theologřřta řchula w Bethelu je 140 a 228. Tute licžby rořdžěla řo wěřo na wřchě

evangeliske krajne zyrkwje Němsteje; na tole džiwažo spósnajesch, so to na žanu pšchewjele njeje; šu tola tež mjes tu woblicženymi tež wufrajenjo a kaž hižo naspomnjene, žónste. A wěšty džěl tutnych študowaznych njepšchihotuje šo na farške sastojnstwo, ale ša druhe wošebje šchulste. Ale postupowazlicžbn pošnlnjeja w naš nadžiju na polěpšchnje. Ša naš Eserbow wšchaf tute licžbn hišcže nicžo wo polěpšchnju njerěcža; polěpšchnje pšchindže hafle, hdnž je dorost, kotrnž hišcže šchule wopntuje, tak daloko. Šo to hinaf njeje, spósnajesch tola š toho, šo je šebi Horni Wuješd němstehe fararja wufwoliz, hacžrunje je šo po šerbstehe prózowaf. Tohodla čzemy tola wšchitžn džělo našcheho „Towarštwu Pomožny“ podpjeracz a tež hewaf šo ša to staracz, šo jich wjazny šerbškich hólzow móže theologiju študowacz.

Wschelke š bliska a š daloka.

Wartburg, nam evangelškim tak lube měštno reformazije, měješche njedawno wošebity wopnt š Duringškeje. Na 4300 žónškich pšchijědže š wošebitymi cžahami do Eisenacha a wopnta hród Wartburg. Šwjatocžne Bože šlužbn šo wotmėwachu a tute buchu šjawne a wulke šwėdcženje evangelškeje zyrkwje. Měšto Eisenach bě šo ša tajki njewšchėdny wopnt rjenje wupnšchilo.

— **Šanba.** W Drježdžanach hraje tukhwilu nekajke klerške šjednocženštwu š Barlina hru, kotraž je hižo w Barlinje protest šbudžila, dokelž jara njepšchihódne wėžny pokafuje. Ale niž jeno to. Direkžija džiwadla je tutón kruč postajila ša wošebity wječor, kotrnž dyrbi ša tych wot njewjedrow tar czežko domapntaných hncž. A wona šwėri šebi Drježdžanam a dozyla Šafšam šcžėhowaze porucženje pšchėdpołožicž: „To šnadž š woprėdka nadpadnje, šo runje pšchi tutnym wuhotowanju dobrocžinjenja na pryšlazu hru pšchėprošchujemy, kotraž je šwojimi podawškami, kotrež šu najwjėšcha komika, pšchihladowarjow nanajbóle š kmjecžu wabi. Tola šamer wušwjeczuje tež tu šredk. Njewšchėdny wušpėch tuteje hry je pokafaf, šo šo pšchihladowarjo jenož njėšmėja, ně, šo najwjazy š nich šo šyšny kmėje. Tohodla prošny direkžija wo bohatty wopnt tutoho pšchėdštajenja ša dobrocžinjenje, napominajo: „Šmėjczje šo šyšny, šo byšcže šyšny šetřėli!“ — To je wšcho móžno! Ale w cžafu a kraju, w kotrnž je móžno, šo šo woporny wulkeje wójny š tym wopominaju, šo šo na wopominanškim dnju rejwa, njeje tole njemóžne — kaž widžimny. A to šo štanje jenož nekotr kilometry wot tam, hdžež wodny takle šachadzachu, hdžež pšchėzo hišcže pntaja ša cžėkami, kotrnž je wulka woda kmjercž pšchinješla a něhdže na njėnatym blecžku mokry row ryka. — Ale wono njeje jenož to, šo nekajka direkžija džiwadla tole šebi šwėri. Lud, kotrnž šebi tole lubicž dawa, je wón hinašchi, je wón tajki, kajkiž dyrbi hncž w tajkimle cžafu?

Bože domapntanja š njewjedrami a wodami njejšku hišcže pšchėstale. Krajina wokolo Berggiešhübla bu šnowa šchodowana a tohorunja šchinješechu dešcže, njewjedra a wodny do tak nekotreje druheje krajiny štrach a šchodowanie, tak tež w našchėj Łužicy. Tu czerpjachu tež krajiny, kotrež pšchi rėkach njeleža, kaž n. pšch. Mešchizy a Droždžij. A něti šu žně! To naš wabi a cžėri, šo cžim šhutnišchi pšchithadzamy kóždn džėi šnowa š Bohu w modlenju, šo šo šhromadžujemy kóždu njedželu cžim šwėrnišcho š jeho šlowu we Božim domje a š šhromadnemu modlenju. Šandženu njedželu dyrbjėšche hncž wošebity žarowanški a modleški džėn ša našch žyšny lud; tež štat čzyschė jej wošebity wušnam dacž

š tym, šo porucži, šhorhoje na poš šcžahncž. Šchoda je, šo bu tuto šhutne zyrkwinske wuhotowanie runje tu w našchich wokolinach š druhimi šwėtnymi wuhotowanjami pšchėtorhnjene. Tak nekotrny štomdži tak Božu šlužbu a šhromadnu modlitwu. Njech šhutny cžaf še wšchėmi czežkimi podėndženjami wšchėch nawabi a šnušuje, šo tu njejšku hinašchi, šhiba šwėrni cžinjerjo nam Eserbam tak derje šnateho a tak lubeho hróncžka:

„Modl šo a dži po Božej šchcžėžny,
Cžin šwėru, šchtož ty cžinicž mašch,
Tak budže šbože w twojej šhėžny,
Ty Božej hnadny wužiwafch.
Šchtož Bohu wšchón šo dowėri,
Boh teho nišdn njepušchcži!“

My šlabi cžlowježo! Tuto spósnacže a wušnacže mđješche w šandžėných dnjach we wulkej Barlinškej nowinje cžitacz. To je njewšchėdna wėž. Ale te czežke domapntanja pošlednich dnjow šu šebi tole šamo w Barlinje wunušowale. Tam šteješche: „Še tak, jako bychu šo dyrbjale nam cžlowjekam, kiž my nad žyšlej pšchirodu š techniku dobrocžėšny dobhwamy, kiž šmy my narod, kotrnž čzyl njebjo šame dobrocž, možny elementow je rženjom a we wšchėj wulkošcži pšchėd wocži štajicž. My šmy — njejabžny to šažo šacžuchmy — wbohe štworjenja, kotrež njemóžej šebi pomhacz. To wuknjesch ty mašny, šchėpotaty a pošny šhuboheho cžlowješcheho želenja spósnawacz, tak malicžny šmy my to položeni do rukow wėczneho wulkeho wotšuda. To bywašch jara cžichi a šacžuwajch šobu tragiku tutnych lėtnich dnjow, kotrež w šwojim plachczu nam nješu woboje: bójške šrawjenje a žalostnu šmjertnu nušu. Wošřjedž žiwjenja šmy my wot šmjercže wobdacži, tak klincži to kaž wotšudny šėrlušch šřjedžneho wėka pšchėš našch cžaf: my šmy wošřjedž wšchėje šo blyšcžazajeje techniki šhudži, šatorhnjeni a šatšaheni!“ — Šaj, wošřjedž wšchėje šo blyšcžazajeje a hordžazajeje techniki šmy my takle poraženi, š tym ma nowina prawo, takle poraženi, šo dyrbimny šwoju njemóž šjawnje wušnacacz. Cžlowježo mėnjachu, šo šu šemju a jeje možny wuputali — šhiba šo by šo něhdže hišcže žana potajna šhowafa; ale hlaj, ani wodu, kotruž wot wšchėho špocžatka šnajachu š wobjim, š tym dobrym, kotrež cžini a š tym njedobrym, kotrež wuškufuje, njejšku pšchewinli. Šo bychmy tola š žyšnym krajom šrosu mili tuto wulke přėdowanie bójškeje wšchėhomozny a šo pošforjeli niž pod nekajki wotšud, ale pod Boha, kotrnž je tón wšchėhomozny knjes a tola tež tón wšchėhomozny Wótž!

— **Wcžipnošcž pšchi pohřebach.** Wošebje na wšach možesch pšchėzo šažo njepocžinš wobłėdžbowacz, šo je pšchi pohřebach wcžipnych pšchėzo wjele wjazny hacž pšchėwodžerjow. Šušto šo štawa, šo žony š džėcžimi na rukach šo žyle bliško hacž pšchėwodženjam tkócža, šo tola božėdla nicžo pšchėpaške njebychu. Tež žarowanšku šwjatocžnošcž tajžny hušto došcž myla. Nutrnošcž šo ludžom bjerje, hdnž macžerje žyle bliško šwoje šchřėczaje džėcži šmėrowacz špntaju. Šo bychu tutomu njepocžinkej wobarali, šu jenotliwe wošady š tomu pšchėšchle, šo pšchi pohřebach ludžom pšchistup na pohřebnišchcžo jenož dowola, hdnž w doštojnėj drašcže a bjes džėcži pšchindu, kiž bychu šwjatcžnošcž mylicž mohle. Telko šacžucža dyrbjaf kóždn šam we šebi mėcz, šo by žarowaznym wšchitke ponižaze šacžišcže šalutowaf.

Šištowanie: Ša 8. njedželu po šwjš Tr. M. w B. — 9. po šwj. Tr. ??? — ša 10. po šwj. Tr. K. w B.

Šamolwity redaktor: šaraf Wyrzacž w Mošaczizach.